

Byla C-533/03

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Europos Sąjungos Tarybą

„Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 – Direktyva 2003/93/EB – Teisinio pagrindo pasirinkimas“

Sprendimo santrauka

Teisės aktų derinimas – EB 95 straipsnis – Taikymo sritis

(EB 93, 94 ir 95 straipsniai; Tarybos reglamentas Nr. 1798/2003; Tarybos direktyva 2003/93)

EB 95 straipsnio 2 dalyje nurodyta „fiskaliniai nuostatai“ sūvoka apima ne tik visas mokesčių teisės sritys, neskirstant pagal atitinkamų mokesčių ar rinkliavų rūšį, bet ir visus šios teisės srities aspektus – tiek materialinius, tiek procesinius teisės nuostatas.

Šiuo atžvilgiu ir Reglamento Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje, panaikinančio Reglamentą Nr. 218/92, priimto EB 93 straipsnio pagrindu, ir Direktyvos 2003/93, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/799 dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio ir netiesioginio apmokestinimo srityje, priimtose EB 93 ir 94 straipsnių pagrindu, tikslas ir turinys yra derinti nacionalines procesines normas mokesčių srityje.

Todėl EB 95 straipsnio 1 dalis nėra tinkamas teisinis pagrindas Reglamentui Nr. 1798/2003 ir Direktyvai 2003/93 priimti.

(žr. 47, 59–60, 62–64 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. sausio 26 d.(*)

„Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 – Direktyva 2003/93/EB – Teisinio pagrindo pasirinkimas“

Byloje C-533/03

dėl 2003 m. gruodžio 19 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal, nurodžiusi adresų dokumentams teikti

Liuksemburge,

ieškov?,

prieš

Europos Sąjungos Taryb?, atstovaujama A. M. Colaert ir E. Karlsson,

atsakov?,

palaikom?:

Airijos, atstovaujamos D. O'Hagan, padedamo SC A. Collins, nurodžiusios adres? dokumentams ?teikti Liuksemburge,

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos L. Fernandes,

Jungtin?s Didžiosios Britanijos ir Šiaur?s Airijos Karalyst?s, atstovaujamos R. Caudwell, padedamos QC D. Wyatt, nurodžiusios adres? dokumentams ?teikti Liuksemburge,

?stojusi? ? byl? šalį?,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kur? sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teis?jai R. Schintgen (praneš?jas), R. Silva de Lapuerta, P. K?ris ir G. Arestis,

generalin? advokat? J. Kokott,

kancleris R. Grass,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal?,

susipažin?s su 2005 m. birželio 2 d. pos?dyje pateikta generalin?s advokat?s išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Savo ieškiniu Europos Bendrij? Komisija prašo Teisingumo Teismo, pirma, panaikinti 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglament? (EB) Nr. 1798/2003 d?l administracinio bendradarbiavimo prid?tin?s vert?s mokes?io srityje, panaikinant? Reglament? (EEB) Nr. 218/92 (OL L 264, p. 1), ir 2003 m. spalio 7 d. Tarybos direktyv? 2003/93/EB, iš dalies pakei?ian?i? Tarybos direktyv? 77/799/EEB d?l valstybi? nari? kompetenting? institucij? tarpusavio pagalbos tiesioginio ir netiesioginio apmokestinimo srityje (OL L 264, p. 23, toliau – gin?ijami teis?s aktai), ir, antra, nustatyti, kad ši? dviej? teis?s akt? padariniai galioja, kol remiantis tinkamu teisiniu pagrindu ?sigalios priimti juos pakei?iantys teis?s aktai.

2 2004 m. birželio 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi ?stoti ? byl? Europos Sąjungos Tarybos, kuri prašo Teisingumo Teismo atmesti š? ieškin?, pus?je buvo leista Airijai, Portugalijos Respublikai ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaur?s Airijos Karalystei.

Gin?o aplinkyb?s ir teisinis pagrindas

3 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 77/799/EEB d?l valstybi? nari? kompetenting?

institucij? tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo, tam tikr? akcizo mokes?i? ir draudimo ?mok? apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15) 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybi? nari? kompetentingos institucijos kei?iasi bet kokia informacija, kuri gali pad?ti joms atlikti teising? pajam? ir kapitalo mokes?i? ?vertinim?. Šios direktyvos 2–4 straipsniai nustato, kad informacija kei?iamasi pagal prašym?, reguliariai arba savaime. Ta?iau, remiantis šios direktyvos 8 straipsnio nuostatomis, ši direktyva ne?pareigoja atlikti tyrimo arba suteikti informacijos, jeigu valstyb?s nar?s, kuri tur?t? pateikti toki? informacij?, ?statymai arba administracin? praktika draudžia kompetentingai institucijai atlikti šiuos tyrimus arba surinkti ar naudoti ši? informacij? šios valstyb?s tikslams.

4 1992 m. sausio 27 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 218/92 d?l administracinio bendradarbiavimo netiesioginio apmokestinimo (PVM) srityje (OL L 24, p. 1) nustato keitimosi informacija, susijusia su sandoriais Bendrijos viduje, tarp valstybi? nari? kompetenting? institucij? tvark? siekiant sumažinti apgaul?s rizik? ir panaikinti mokestin? kontrol? prie vidaus sien?.

5 2001 m. birželio 18 d. Komisija pateik? Tarybai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento d?l administracinio bendradarbiavimo prid?tin?s vert?s mokes?io srityje pasi?lym? (OL C 270 E, p. 87) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies pakei?ian?ios Direktyv? 77/799, pasi?lym? (OL C 270 E, p. 96). Šie pasi?lymai, kuri? tikslas buvo apjungti ir sustiprinti su administraciniu bendradarbiavimu prid?tin?s vert?s mokes?io (toliau – PVM) srityje susijusias šios direktyvos ir Reglamento Nr. 218/92 nuostatas, pašalinti PVM iš šios direktyvos taikymo srities ir ?traukti ? j? draudimo ?mok? apmokestinim?, buvo grindžiami EB 95 straipsniu.

6 2002 m. vasario 6 d. Europos Parlamentas po pirmojo skaitymo pritar? tokiam reglamento pasi?lymui, jeigu jame bus padarytas nedidelis pakeitimas (OL C 284, p. 178).

7 Taryba padar? ši? pasi?lym? pakeitimus ir nusprend? pakeisti j? teisin? pagrind? motyvuodama tuo, kad jie buvo susij? su fiskaliniais klausimais ir d?l to gal?jo b?ti priimti tik grindžiant EB 93 ir 94 straipsniais. Taigi su Parlamentu buvo konsultuojamasi dar kart?. 2003 m. rugs?jo 2 d. rezoliucija jis patvirtino, kad, jo nuomone, tinkamas teisinis pagrindas šioms dviem teis?s aktams priimti yra EB 95 straipsnis.

8 2003 m. spalio 7 d. Taryba pri?m? Reglament? Nr. 1798/2003, pagr?sdama j? EB 93 straipsniu, ir Direktyv? 2003/93, pagr?sdama j? EB 93 ir 94 straipsniais.

9 Pri?mus š? reglament?, Komisija pareikalavo ?rašyti ? tuo metu vykusio Tarybos sesijos pos?džio protokol? pastab?, jog ji „atsižvelg? ? tai, kad Taryba vieningai pri?m? reglamento d?l administracinio bendradarbiavimo prid?tin?s vert?s mokes?io klausimais tekst?, pagr?sdama j? Sutarties 93 straipsniu, o direktyvos d?l tarpusavio pagalbos tiesioginio ir netiesioginio apmokestinimo srityje – Sutarties 93 ir 94 straipsniais; (ji) pakartoja savo pozicij?, atitinkan?i? pirmin? pasi?lym?, kad teisiniu pagrindu tur?t? b?ti Sutarties 95 straipsnis, ir primena, jog pagrindinis reglamento ir direktyvos tikslas yra ne suderinti fiskalines nuostatas, bet numatyti keitim?si informacija tarp valstybi? nari?“.

10 Reglamento Nr. 1798/2003 pirmosiose penkiose konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) D?l valstybi? nari? sienas peržengian?io teis?to ir neteis?to vengimo mok?ti mokes?ius biudžetas netenka pajam? ir pažeidžiamas s?žiningo apmokestinimo principas, taip pat gali b?ti iškreiptas kapitalo jud?jimas ir konkurencijos s?lygos. Tod?l tai veikia vidaus rinkos funkcionavim?.

(2) Kovodamos su pridėtinės vertės mokesčio (PVM) vengimu kiekvienos valstybės narės administracinės institucijos, atsakingos už šios srities nuostatų taikymą, turi glaudžiai bendradarbiauti.

(3) Todėl tarp vidaus rinkai sukurti skirtų mokesčių derinimo priemonių turėtų būti bendros valstybių narių informacijos mainų sistemos sukūrimas, pagal kurią valstybių narių administracinės institucijos padėtų viena kitai ir bendradarbiautų su Komisija, kad būtų užtikrintas tinkamas PVM taikymas tiekiant prekes ir teikiant paslaugas, įsigyjant prekes Bendrijos viduje ir importuojant prekes.

(4) Kad PVM sistema tinkamai funkcionuotų, būtina elektroniniu būdu saugoti ir perduoti kai kuriuos duomenis, kad būtų galima kontroliuoti PVM.

(5) Turėtų būti aiškiai nustatytos sąlygos, kaip valstybės narės galėtų keistis kiekvienoje valstybėje narėje esančiais elektroniniu būdu saugomais duomenimis ir tiesiogiai su jais susipažinti. Šio subjektai turėtų turėti galimybę susipažinti su kai kuriais tokiais duomenimis, kai to reikia jųsipareigojimams vykdyti.“

11 Reglamento Nr. 1798/2003 1 straipsnis nustato:

„1. Šis reglamentas nustato sąlygas, pagal kurias valstybių narių administracinės institucijos, atsakingos už PVM įstatymų taikymą tiekiant prekes ir teikiant paslaugas, Bendrijos viduje įsigyjant prekių ir importuojant prekes, turi bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų užtikrintas šių įstatymų vykdymas.

Tuo tikslu jis nustato taisykles ir tvarką, kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų bendradarbiauti ir keistis bet kokia informacija, kuri padėtų joms teisingai apskaičiuoti PVM.

Šis reglamentas taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keistis tam tikra informacija, pirmiausia informacija apie Bendrijos vidaus sandorių PVM.

Direktyvos 2002/38/EB <...> 4 straipsnyje nurodytam laikotarpiui jis taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keistis pagal Direktyvos 77/388/EEB 26c straipsnyje nustatytą specialią schemą elektroniniu būdu teikiamų paslaugų pridėtinės vertės mokesčio informacija, taip pat kad būtų galima vėliau keistis informacija ir, kiek tai apima paslaugas, kurioms taikoma minėta speciali schema, – kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų viena kitai pervesti pinigus.

2. Šis reglamentas neturi įtakos taisyklių dėl tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose taikymui valstybėse narėse.“

12 Šio reglamento 5 straipsnyje nurodyta:

„1. Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda 1 straipsnyje nurodytą informaciją, įskaitant visą informaciją, susijusią su konkrečiu atveju ar atvejais.

2. Norėdama teikti 1 dalyje nurodytą informaciją, institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka visus administracinius tyrimus, reikalingus tokiai informacijai gauti.

3. 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Jei valstybės narė nusprendžia, kad joks administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

4. Siekdama gauti prašomą informaciją arba atlikti prašomą administracinį tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, ar administracinė institucija, kuriai buvo perduotas prašymas, elgiasi taip, lyg veiktų savo naudai arba savo valstybės narės kitos valdžios institucijos prašymu.“

13 Šio reglamento 11 straipsnio 1 ir 2 dalys nustato:

„1. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu bei vadovaujantis pastarosios nustatyta tvarka, besikreipiančiosios institucijos galioti pareigūnai gali būti tose patalpose, kur valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi institucija, į kurią kreipiamasi, administracinės institucijos atlieka savo pareigas, kad būtų galima keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija. Jei prašoma informacija yra dokumentuose, su kuriais gali susipažinti institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, besikreipiančiosios institucijos pareigūnams duodamos tų dokumentų, kuriuose yra prašoma informacija, kopijos.

2. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu bei vadovaujantis pastarosios nustatyta tvarka, besikreipiančiosios institucijos paskirti pareigūnai gali dalyvauti atliekant administracinius tyrimus, kad būtų galima keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija. Administracinius tyrimus atlieka tik institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai nesinaudoja institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams suteiktais tikrinimo galiojimais. Tačiau jie, kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, gali pateikti tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais per savo tarpininką, bet tik tiek, kiek to reikia atliekamam administraciniam tyrimui.“

14 Reglamento Nr. 1798/2003 17 straipsnis numato:

„Nepažeisdama V ir VI skyrių nuostatų, kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatiniais mainais ar struktūrizuotais automatiniais mainais perduoda 1 straipsnyje nurodytą informaciją bet kokios kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai, kai:

1) manoma, kad apmokestinama bus paskirties valstybėje narėje ir kontrolės sistemos veiksmingumas tiesiogiai priklauso nuo kilmės valstybės narės pateiktos informacijos;

2) valstybės narė turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje buvo pažeisti ar gali būti pažeisti PVM teisės aktai;

3) yra rizika, kad kitoje valstybėje narėje bus nesumokėti mokesčiai.“

15 Šio reglamento 22 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Kiekviena valstybės narė turi elektroninę duomenų bazę, kurioje ji saugo ir apdoroja informaciją, surinktą pagal 22 straipsnio 6 dalies b punktą, kaip nustatyta Direktyvos 77/388/EEB 28h straipsnyje.

Kad šiame reglamente nurodytose procedūrose būtų galima naudotis ta informacija, ji saugoma ne mažiau kaip penkerius metus nuo to kalendorinio metų, kuriais buvo suteiktas leidimas susipažinti su informacija, pabaigos.“

16 Šio reglamento 23 straipsnyje nurodyta:

„Remiantis pagal 22 straipsnį saugomais duomenimis, valstybės narės kompetentinga institucija turi automatiškai ir nedelsdama gauti iš bet kokios kitos valstybės tokią informaciją:

- 1) informaciją gaunančios valstybės narės suteiktus PVM identifikacinius numerius;
- 2) visą informaciją teikiančioje valstybėje narėje esančių PVM tikslais identifikuotų fizinio subjekto PVM mokytojams Bendrijos viduje tiekiamų prekių bendrą vertę. Su šia informacija ji taip pat gali susipažinti tiesiogiai.

2 punkte minimos vertės nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir išdėstomos kalendoriniais ketvirčiais.“

17 Pagal Reglamento Nr. 1798/2003 24 straipsnio nuostatas:

„Remiantis pagal 22 straipsnį saugomais duomenimis ir tik siekiant užkirsti kelią PVM teisės aktų pažeidimui, valstybės narės kompetentinga institucija tiesiogiai ir nedelsdama gauna bet kurią iš toliau nurodytos informacijos, arba tiesiogiai susipažįsta su ja elektroniniu būdu, jei mano, kad tai reikalinga prekių įsigijimui Bendrijos viduje kontroliuoti:

- 1) PVM identifikacinius numerius tų asmenų, kurie tiekia prekes kaip nustatyta 23 straipsnio 2 punkte; ir
- 2) kiekvieno tokio asmens kiekvienam asmeniui, turinčiam 23 straipsnio 1 punkte nurodytą PVM identifikacinį numerį, tokią tiekiamų prekių bendrą vertę.

2 punkte minimos vertės nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir išdėstomos kalendoriniais ketvirčiais.“

18 Šio reglamento 27 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė turi elektroninę duomenų bazę, kurioje yra registras asmenų, kuriems toje valstybėje narėje buvo suteikti PVM identifikaciniai numeriai.

2. Bet kuriuo metu valstybės narės kompetentinga institucija gali iš duomenų, saugomų pagal 22 straipsnio nuostatas, tiesiogiai gauti ar prašyti jai perduoti patvirtinimą, kad PVM mokytojo numeris, kurį turintis asmuo Bendrijos viduje tiekia prekes ar teikia paslaugas arba jas gavo, tikrai galioja.

Pateikus specialų prašymą, institucija, į kurią kreipiamasi, taip pat nurodo PVM identifikacinio numerio suteikimo ir prireikus galiojimo pasibaigimo datą.

3. Pateikus prašymą, kompetentinga institucija taip pat nedelsdama nurodo asmens, kuriam buvo suteiktas numeris, vardą, pavardę (pavadinimą) ir adresą, jei besikreipiančioji institucija nesaugos tokios informacijos, ketindama ją pasinaudoti ateityje.“

19 Pagal šio reglamento 41 straipsnio 5 dalies nuostatas:

„5. Siekdamas tinkamai taikyti šį reglamentą, valstybės narės apriboja (1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos) direktyvos 95/46/EB (dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo) (OL L 281, p. 31) 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 ir 21 straipsniuose nustatytą teisę ir pareigą apimti, kiek to reikia tos direktyvos 13 straipsnio e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.“

20 Iš Direktyvos 2003/93 konstatuojamąjį dalį ir 1 straipsnio 1 punkto matyti, kad ši direktyva

išplešia Direktyvos 77/799 taikymo sritį, traukdama į ją draudimo moką, nurodytą 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvoje 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, veinančių Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo (OL L 73, p. 18), apmokestinimą.

21 Be to, Direktyva 2003/93 Direktyvos 77/799 7 straipsnio 1 dalies pirminę versiją pakeičia taip:

„Valstybės narės, gaunanti informaciją pagal šią direktyvą, saugo jos slaptumą taip, kaip ir informacijos, kurią ji gauna pagal nacionalinius teisės aktus. Kiekvienu atveju, tokia informacija:

- gali būti suteikta tik asmenims, tiesiogiai dalyvaujantiems mokesčių vertinime arba vykdančioms administracinį tokio vertinimo kontrolę,
- gali būti pateikiama tik teismo arba administraciniam procesams, susijusiems su poveikio priemonių taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių vertinimą arba atliekant šiuos veiksmus, ir tik tiesiogiai šiuose procesuose dalyvaujantiems asmenims; tačiau tokia informacija gali būti atskleista viešo bylų nagrinėjimo metu arba teismo sprendimuose, jeigu informuojančios valstybės narės kompetentinga institucija tam neprieštarauja,
- jokiais aplinkybėmis negali būti naudojama kitiems tikslams, išskyrus apmokestinimą arba teismo ar administracinius procesus, susijusius su poveikio priemonių taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių vertinimą arba dėl šių veiksmų.

Be to, valstybės narės gali nustatyti pirmame papunktyje nurodytą informaciją, naudotiną Direktyvos 76/308/EEB 2 straipsnyje nurodytoms kitoms rinkliavoms, muitams ir mokesčiams vertinti.“

22 Manydama, kad ginčijami teisės aktai turėjo būti priimti grindžiant juos EB 95 straipsniu, Komisija pareiškė nagrinėjimą ieškini.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

23 Komisija mano, kad EB 93 ir 94 straipsniai yra netinkamas teisinis pagrindas ginčijamiems teisės aktams priimti. Tinkamu pagrindu yra EB 95 straipsnio 1 dalis, kadangi šio straipsnio, kaip teisinio pagrindo, pasirinkimas yra netinkamas tik tuomet, kai ginčijamo teisės akto nuostatos yra „fiskalinės nuostatos“ EB 95 straipsnio 2 dalies prasme.

24 Šiuo klausimu Komisija teigia, kad EB sutarties 100 A straipsnis (po pakeitimo – EB 95 straipsnis) buvo priimtas siekiant supaprastinti teisės aktų, reikalingų vidaus rinkai sukurti iki 1992 m. pabaigos, gyvendinimą. EB 95 straipsnyje nustatyta procedūra netaikoma tik tam tikroms ypajautrioms ir glaudžiai su valstybių narių suverenitetu susijusioms sritims. Viena iš šių sričių yra mokesčiai, dėl kurių buvo manoma, kad teisės aktų derinimui turi būti taikomas vienbalsiškumo reikalavimas. Tačiau ši išimtis yra aiškinama siaurai, nes dėl jos tam tikriems aktams netaikoma vadinamoji „normali“ teisės aktų priėmimo procedūra, skirta priimti aktus, kuriais siekiama sukurti vidaus rinką.

25 Nors išimtis turėtų būti taikoma nuostatomis dėl apmokestinamųjų asmenų apibrėžimo, apmokestinamųjų sandorių, apmokestinimo pagrindo ir dydžių, atleidimo nuo mokesčių, apskaičiavimo sąlygų ir mokesčių išieškojimo, administraciniam bendradarbiavimui mokesčių srityje tokia išimtis netaikoma. Iš tikrųjų bendradarbiavimo, tikrinimo ir informavimo priemonės,

kuriomis siekiama supaprastinti sien? panaikinim? nedarant poveikio nacionalini? teis?s akt? mokes?i? srityje materialiniam turiniui, nepažeidžia valstybi? nari? fiskalinio suvereniteto. Š? bendradarbiavim? reglamentuojantys teis?s aktai nederina pa?i? fiskalini? taisykli?, bet tik siekia, kad kiekvienos valstyb?s nar?s teis?s akt? taikymas tapt? paprastesnis.

26 Reglamentas Nr. 1798/2003 kaip tik nederina nacionalini? teis?s akt? mokes?i? srityje ir j? nevienodina, kadangi juo tik siekiama supaprastinti keitim?si informacija, susijusia su sandoriais Bendrijos viduje, siekiant sudaryti skirting? valstybi? nari? kompetentingoms institucijoms galimyb? bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija. Šis reglamentas nesusij?s su jokia nuostata, kuri gali b?ti laikoma „fiskaline nuostata“ EB 95 straipsnio 2 dalies prasme, arba nuostata d?l „apyvartos mokes?ius <...> reglamentuojan?i? teis?s akt?“ EB 93 straipsnio prasme.

27 Direktyva 2003/93 apsiriboja Direktyvos 77/799 pakeitimu pašalindama PVM iš šios pastarosios direktyvos taikymo srities ir ?traukdama ? j? draudimo ?mok? apmokestinim?. Ji niekaip nedaro ?takos šios direktyvos, kuri kalba apie keitim?si informacija, esm?s ir nederina „fiskalini? nuostat?“ EB 95 straipsnio 2 dalies prasme.

28 Tai reiškia, kad tinkamas teisinis pagrindas gin?ijamiems teis?s aktams priimti yra EB 95 straipsnis. Tod?l jie pagr?sti neteisingu teisiniu pagrindu ir turi b?ti panaikinti, kad b?t? išlaikytas Sutartimi ?tvirtintas institucinis balansas.

29 Ta?iau atsižvelgdama ? teigiam? poveik?, kur? gin?ijami teis?s aktai padar? sukuriant bendr?j? rink?, Komisija, mano, kad panaikinimo atveju reik?t? išlaikyti ši? dviej? teis?s akt? padarinius, kol jie bus pakeisti naujais teis?s aktais, priimtais tinkamu teisiniu pagrindu.

30 Taryba pirmiausia pažymi, kad nuo to laiko, kai Vieningu Europos aktu Sutartis buvo papildyta 100 A straipsniu, nemažai teis?s akt?, susijusi? su bendradarbiavimo mokes?i? srityje priemonomis, buvo priimta kitu nei ?tvirtintasis šiame straipsnyje teisiniu pagrindu.

31 Antra, ji primena, kad pagal nusistov?jusi? teismo praktik? teis?s akto teisinio pagrindo pasirinkimas turi b?ti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali b?ti taikoma teismin? kontrol?. Tarp toki? kriterij?, be kita ko, yra teis?s akto tikslas ir turinys (1993 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Taryb?*, C?155/91, Rink. p. I?939, 7 punktas).

32 Viena vertus, kiek tai susij? su gin?ijam? teis?s akt? tikslu, Taryba teigia, kad iš Reglamento Nr. 1798/2003 konstatuojam?j? dali? ir iš 1 straipsnio išplaukia, jog šiuo reglamentu siekiama kovoti su suk?iavimu ir vengimu mok?ti mokes?ius, užtikrinti teis?s akt? PVM srityje laikym?si nacionalini? biudžet? naudai bei ger? vidaus rinkos funkcionavim?. D?l Direktyvos 2003/93, jos tikslas taip pat yra kovoti su suk?iavimu mokes?i? srityje siekiant apsaugoti valstybi? nari? finansinius interesus ir vidaus rinkos neutralum?. Ji sustiprina Direktyv? 77/799, kuria siekiama užtikrinti teising? apmokestinimo pagrindo nustatym? apskai?iuojant tiesioginius ir netiesioginius mokes?ius. Vis d?lto nuostatos, kuri? tikslas yra užtikrinti, kad apmokestinimo pagrindas yra nustatytas teisingai, siekia fiskalinio tikslo.

33 Kita vertus, kalb?dama apie gin?ijam? teis?s akt? turin?, Taryba tvirtina, kad išsamus Reglamento Nr. 1798/2003 nagrin?jimas rodo, jog šis reglamentas užtikrina fiskalini? nuostat? taikym? ir kov? su suk?iavimu mokes?i? srityje derindamas informacijos gavimo ir pasikeitimo ja tarp valstybi? nari?, kai ji yra reikalinga siekiant nustatyti apmokestinimo PVM pagrind?, taisykles ir proced?ras. D?l to šis reglamentas turi tiesiogin? poveik? apmokestinam?j? asmen? teis?ms, apmokestinimo pagrindo nustatymui ir valstybi? nari? mokes?i? pajamoms.

34 D?l Direktyvos 2003/93, b?tent iš jos 1 straipsnio 2 ir 3 punkt? išplaukia, kad, viena vertus, ji pakei?ia Direktyvos 77/799 taikymo srit?, ?traukdama ? j? draudimo ?mok? apmokestinim? ir

pašalindama iš jos PVM, bei kad, kita vertus, ji leidžia valstybi? nari? institucijoms naudoti gaut? informacij? Direktyvos 76/308 2 straipsnyje nurodytiems mokes?iams ir rinkliavoms apskai?iuoti. Kadangi Direktyva 2003/93 siekia kovoti su suk?iavimu mokes?i? srityje derindama numatytas informacijos gavimo iš kit? valstybi? taisykles ir proced?ras, ji tur?t? b?ti laikoma susijusia su fiskalini? nuostat? derinimu. Kadangi ji apima tiek tiesioginius, tiek netiesioginius mokes?ius, ji buvo priimta teisingai, pagrindžiant j? EB 93 ir 94 straipsniais.

35 Taigi, Tarybos teigimu, n?ra jokios abejon?s, kad gin?ijamais teis?s aktais ?tvirtinamos nuostatos „d?l apyvartos mokes?ius <...> reglamentuojan?i? teis?s akt? suderinimo“, kurios EB 93 straipsnio prasme yra „b?tin?s užtikrinti, kad <...> bus sukurta ir ims veikti vidaus rinka“. Be to, kad, priešingai nei tvirtina Komisija, negalima remtis „normalia“ teis?s akt? pri?mimo proced?ra, šios institucijos ginama pozicija neatsižvelgia ? tai, kad EB 93 ir 94 straipsniai yra tinkamesnis teisinis pagrindas gin?ijamuose teis?s aktuose ?tvirtintoms priemon?ms priimti ir kad EB 95 straipsnis neapriboja ši? straipsni? taikymo srities.

36 Be to, Taryba teigia, kad Komisijos si?lomas EB 95 straipsnio 2 dalies aiškinimas yra per daug apribojantis. Iš ties? negali b?ti daromas derintinos taisykl?s esminio ar neesminio pob?džio atskyrimas, kadangi toks atskyrimas neb?t? pateisinamas nei Sutartimi, nei valstybi? nari? teise.

37 Be to, Komisijos pasi?lytas teleologinis aiškinimas prieštarauja EB 95 straipsnio 2 dalies formulutei ir tod?l negali b?ti priimtas. Kita vertus, išskyrus atvej?, kai tinkamo teisinio pagrindo pasirinkimas susiejamas su politiniu vertinimu, „fiskalin?s nuostatos“ vertinimas šios 2 dalies prasme negali priklausyti nuo atsakymo ? klausim?, ar nuostata pažeidžia valstybi? nari? suverenitet? fiskalin?je srityje ir ar ji daro poveik? j? fiskalini? nuostat? esmei.

38 Papildomai ir tik tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikint? gin?ijamus teis?s aktus, Taryba prašo nustatyti, kad ši? dviej? teis?s akt? padariniai galioja tol, kol ši? akt? nepakeis remiantis tinkamu teisiniu pagrindu priimti teis?s aktai.

39 Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb?s teigimu, iš gin?ijam? teis?s akt? tikslo ir turinio aiškiai matyti, kad jais derinami netiesioginius mokes?ius reglamentuojantys teis?s aktai. Reglamentas Nr. 1798/2003, kuriuo siekiama kovoti su vengimu mok?ti mokes?ius ir mokes?i? ap?jimu, užtikrina nacionalini? fiskalini? nuostat? d?l PVM apskai?iavimo ir surinkimo efektyvum?. Tod?l šis reglamentas, b?tent jo 30 straipsnis, turi akivaizdžios ?takos apmokestinam?j? asmen? teis?ms bei pareigoms, ir b?t? klaidinga manyti, kad šios priemon?s n?ra su netiesioginiais mokes?iais susijusi? nacionalini? teis?s akt? derinimas.

40 D?l Direktyvos 2003/93, Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb? tvirtina, kad ši direktyva suteikia valstyb?ms nar?ms galimyb? gauti iš užsienio informacij?, leidžian?i? joms nustatyti mok?tin? mokest? ir reikšti pretenzijas savo apmokestinamiesiems asmenims. Taigi ši direktyva, kaip ir Reglamentas Nr. 1798/2003, derina su tiesioginiais ir netiesioginiais mokes?iais susijusius nacionalinius teis?s aktus.

41 Airijos teigimu, iš Teisingumo Teismo praktikos ir ypa? iš 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Taryb?* (C?338/01, Rink. p. I?4829) išplaukia, kad EB 93 ir 94 straipsniai yra tinkamas teisinis pagrindas priimti gin?ijamus teis?s aktus, kurie, kaip matyti iš j? konstatuojam?j? dali? ir j? nuostat?, derina teis?s aktus PVM srityje, numatydami vieningas su apmokestinamaisiais asmenimis susijusi? duomen? gavimo ir teikimo proced?ras, kad b?t? užtikrintas tinkamas su PVM administravimu, nustatymu ir surinkimu susijusi? teis?s akt? nuostat? taikymas.

42 Portugalijos vyriausyb? mano, kad iš gin?ijam? teis?s akt? tekst? matyti, jog tam tikros j? nuostatos nustato terminus, o kitos, pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1798/2003 41 straipsnio 5 dalis,

tiesiogiai apibrėžia mokesčių mokėtojų teises. Be to, Direktyvos 77/799 su pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/93, 7 straipsnio 1 dalis reglamentuoja materialinius mokesčių teisės aspektus. Taigi šios tiesiogiai mokesčių mokėtojų teises ribojančios nuostatos yra „fiskalinės nuostatos“ EB 95 straipsnio 2 dalies prasme.

Teisingumo Teismo vertinimas

43 Primintina, kad pagal nusistovėjusį teismo praktiką teisinio pagrindo Bendrijos teisės aktui parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems, be kita ko, priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys (žr., pavyzdžiui, 1991 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, vadinamojo „Titanio dioksidas“, C-300/89, Rink. p. I-2867, 10 punktų; 2000 m. balandžio 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-269/97, Rink. p. I-2257, 43 punktų; 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-211/01, Rink. p. I-8913, 38 punktų ir nurodyto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 54 punktų).

44 Dėl EB 95 straipsnio, kuris, kaip tvirtina Komisija, turėjo būti teisiniu pagrindu priimančiam ginčijamus teisės aktus, taikymo srities, pažymėtina, kad, viena vertus, iš paties šio straipsnio 1 dalies teksto išplaukia, jog šis straipsnis taikomas, tik jei Sutartis nenustato kitaip.

45 Kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs nurodyto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 60 punkte, tai reiškia, kad kai Sutartis numato specialią nuostatą, kuri gali būti teisiniu pagrindu teisės akto pagrindu, jis turi būti pagrįstas šia nuostata. Būtent taip yra EB 93 straipsnio, kuriame kalbama apie pridėtinės vertės mokestį, akcizus ir kitus netiesioginius mokesčius reglamentuojančių teisės aktų derinimą, atveju.

46 Kita vertus, primintina, kad EB 95 straipsnio 2 dalis aiškiai neįtraukia tam tikrų sričių ? šio straipsnio taikymo sritį. Tarp neįtrauktų sričių, be kita ko, yra „fiskalinės nuostatos“, kurių derinimas dėl šios priežasties negali būti vykdomas grindžiant šiuo straipsniu (nurodyto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 61 punktą).

47 Kalbant konkrečiai apie EB 95 straipsnio 2 dalyje nurodytą „fiskalinių nuostatų“ sąvokos aiškinimą primintina, kad Teisingumo Teismas nurodyto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 63 punkte yra nusprendęs, jog ši sąvoka dėl jos bendro pobūdžio apima ne tik visas mokesčių teisės sritis, neskirstant pagal atitinkamų mokesčių ar rinkliavų rūšį, bet ir visus šios teisės srities aspektus – tiek materialinius, tiek procesinius teisės nuostatas.

48 Kadangi šiuo atveju neginčijama, kad ginčijami teisės aktai yra būtini vidaus rinkos funkcionavimui, pakanka nustatyti, ar jų vienintelis ar dominuojantis tikslas yra derinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus mokesčių srityje.

Dėl Reglamento Nr. 1798/2003

49 Kalbant pirmiausia apie Reglamento Nr. 1798/2003 tikslą, iš šio reglamento pirmųjų dviejų konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad juo siekiama kovoti su sukėliavimu ir vengimu mokėti mokesčius bei užtikrinti teisės aktų PVM srityje laikymąsi nacionalinių biudžetų naudai bei gerą vidaus rinkos funkcionavimą.

50 Remiantis šio reglamento trečia konstatuojamąja dalimi, kad būtų užtikrintas vidaus rinkai sukurti skirtų mokesčių derinimo priemonių efektyvumas, tarp šių priemonių „turėtų būti bendros valstybių narių informacijos mainų sistemos sukūrimas, pagal kurią valstybių narių administracinės institucijos padėtų viena kitai ir bendradarbiautų su Komisija <...>“.

51 Taigi, atsižvelgus į šias Reglamento Nr. 1798/2003 konstatuojamąsias dalis, atrodo, kad jo

tikslas yra vykdančiam valstybės rinkai sukurti skirtas mokesčių derinimo priemonės sukurti informacijos mainų sistemą, kad būtų užtikrintas tinkamas PVM taikymas.

52 Tačiau taip gyvendinami informacijos mainai gali būti pateisinami tik teisingo PVM, kurį turi mokėti apmokestinamieji asmenys, apskaičiavimo tikslu, kad būtų užtikrintas geresnis efektyvumas surenkant šį mokestį.

53 Šis teiginys patvirtina ir Reglamento Nr. 1798/2003 1 straipsnio 1 dalies tekstas, nurodantis, kad šis reglamentas nustato sąlygas, pagal kurias už PVM įstatymų taikymą atsakingos valstybės narės administracijos institucijos turi bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų užtikrintas šių įstatymų vykdymas. Be to, iš šios dalies antrosios pastraipos matyti, kad nustatytos taisyklės ir procedūros skirtos tam, kad skirtingose valstybėse narėse būtų galima teisingai apskaičiuoti PVM.

54 Antra, dėl Reglamento Nr. 1798/2003 turinio pirmiausia pažymėtina, kad pagal jo 5 straipsnį besikreipiančiosios valstybės narės institucijos prašymu kitos valstybės narės institucijos turi perduoti visą informaciją, kuri padėtų teisingai apskaičiuoti PVM besikreipiančiosios institucijos valstybėje narėje, ir šiuo tikslu, esant reikalui, turi atlikti administracinius tyrimus, reikalingus tokiai informacijai gauti.

55 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad, kaip generalinio advokato pažymėjo savo išvados 67 punkte, nors taip perduotai informacijai valstybėje narėje, kurioje yra besikreipiančioji institucija, iš esmės taikomos tokios pačios konfidencialumo garantijos, kaip ir valstybėje narėje, kurioje šikrasi institucija, kurios prašoma informacijos, vis dėlto Reglamentas Nr. 1798/2003 pareigoja valstybės nares išplėsti asmenis, turinčius teisę susipažinti su šia informacija, kuriai mokesčių teisės aktai dažnai nustato specialią apsaugą, rat, nustatydamas valstybėms narėms pareigą prireikus pakeisti savo nacionalinius teisės aktus.

56 Toliau svarbu priminti, kad Reglamento Nr. 1798/2003 17 straipsnis numato, jog kompetentingos valstybės narės institucijos tam tikrais apibrėžtais atvejais automatiniais mainais ar struktūrizuotais automatiniais mainais perduoda šio reglamento 1 straipsnyje nurodytą informaciją kitų valstybių narės kompetentingoms institucijoms. Taigi ši nuostata valstybėms narėms nustato pareigą, kurios jos negali atsisakyti.

57 Be to, reikia pažymėti, kad iš šio reglamento 22–24 ir 27 straipsnių teksto matyti, jog valstybės narės turi pareigą sukurti ir atnaujinti elektroninę duomenų bazę, kurioje jos saugo ir apdoroja informaciją apie asmenis, kuriems buvo suteikti PVM identifikaciniai numeriai, apie PVM identifikacinius numerius ir apie bendrą pristatymą, kuriuos asmenys atliko asmenims, turintiems šiuos numerius, Bendrijos viduje vertę, ir ši duomenų bazė yra tiesiogiai prieinama kompetentingoms kitų valstybių narės institucijoms.

58 Šiuo klausimu pažymėtina, kad negali būti neigiama, jog tiesioginė prieiga prie šių duomenų bazių suteikia kompetentingoms valstybių narės institucijoms galimybę nustatyti apmokestinamojo asmens apmokestinimo pagrindą, taip pat šio asmens mokėtiną mokestį ir taip daryti įtaką ypatingam konfidencialumui, kuris daugelyje valstybių narės taikomas tam tikrai informacijai mokesčių srityje. Esant šioms sąlygoms, asmenis, turinčius teisę susipažinti su šia valstybių narės kompetentingų institucijų turima informacija, ratas žymiai išplečiamas, o tai, kaip matyti ir iš šio sprendimo 55 punkto, tam tikrais atvejais reikalauja pakeisti nacionalinius teisės aktus mokesčių srityje. Tai dar labiau patvirtina Reglamento Nr. 1798/2003 41 straipsnio 5 dalis, pagal kurią valstybės narės turi apriboti tam tikrose Direktyvos 95/46 nuostatose numatytą duomenų apsaugos apimtį tiek, kiek šiuose duomenyse yra informacijos, kuri padėtų teisingai apskaičiuoti PVM.

59 Galiausiai konstatuotina, kad iš Reglamento Nr. 1798/2003 11 straipsnio 1 ir 2 dalių išplaukia, jog institucija, kuri kreiptasi, gali leisti besikreipusios institucijos pareigūnams, pirma, būti tose patalpose, kur valstybės narės, kurioje yra sisteigusi institucija, kuri kreipiamasi, administracinės institucijos atlieka savo pareigas, ir, antra, dalyvauti atliekant administracinius tyrimus.

60 Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 73 punkte, be to, kad ši nuostata daugelį valstybių narių verčia pakeisti savo su mokesčių procedūromis susijusius teisės aktus, ji dar turi žymų poveikį apmokestinamųjų asmenų teisėms. Iš tikrųjų šie asmenys daugelyje valstybių narių galėjo prieštarauti kitos valstybės narės kompetentingos institucijos pareigūnų dalyvavimui tyrime. Tačiau remiantis Reglamento Nr. 1798/2003 11 straipsnio 1 ir 2 dalimis, apmokestinamieji asmenys nebeturi tokios teisės prieštarauti.

61 Tokiomis sąlygomis Reglamento Nr. 1798/2003 nuostatos prisideda prie nacionalinių procesinių normų mokesčių srityje derinimo.

62 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, darytina išvada, kad Reglamento Nr. 1798/2003 tikslas ir turinys yra derinti nacionalines procesines normas mokesčių srityje siekiant supaprastinti PVM surinkimą ir taip didinti valstybių narių pajamas iš šio mokesčio.

63 Tačiau, kaip buvo priminta šio sprendimo 47 punkte, procesinės normos mokesčių srityje pagal EB 95 straipsnio 2 dalį laikytinos „fiskalinėmis nuostatomis“ šios nuostatos prasme.

64 Šiomis aplinkybėmis negalima pagrįstai teigti, kad EB 95 straipsnio 1 dalis yra tinkamas teisinis pagrindas Reglamentui Nr. 1798/2003 priimti.

65 Todėl Komisijos ieškinys tiek, kiek juo siekiama šio reglamento panaikinimo, turi būti atmestas.

Dėl Direktyvos 2003/93

66 Kalbant pirmiausia apie Direktyvos 2003/93 tikslą, reikia pažymėti, kad šia direktyva, viena vertus, kaip matyti iš jos pirmos konstatuojamosios dalies, siekiama sustiprinti valstybių narių mokesčių administracijų bendradarbiavimą, kad būtų geriau kovojuama su tyčiniu vengimu mokėti PVM, ir, kita vertus, kaip nurodo jos trečia konstatuojamoji dalis, geriau saugoti valstybių narių finansinius interesus ir vidaus rinkos neutralumą išplečiant Direktyvos 77/799 taikymo sritį taip, kad ji apimtų draudimo mokėti, nurodytą Direktyvoje 76/308, apmokestinimą.

67 Antra, kalbant apie Direktyvos 2003/93 turinį, pakanka konstatuoti, kad jis iš esmės apsiriboja Direktyvos 77/799 taikymo srities išplėtimu draudimo mokėti apmokestinimui ir šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalies pirminės redakcijos pakeitimui nauja šios nuostatos redakcija būtų pakeitimą padarymu.

68 Palyginti su ankstesne šio 7 straipsnio 1 dalies redakcija, naujai redakcijai iš esmės būdinga tai, kad ji pripažįsta valstybių narių teisę naudoti pagal šią direktyvą gautą informaciją Direktyvos 76/308 2 straipsnyje nurodytoms kitoms rinkliavoms, muitams ir mokesčiams apskaičiuoti.

69 Taigi, atsižvelgus į tai, kad Direktyvos 2003/93 tikslas iš esmės yra išplėsti Direktyvos 77/799 taikymo sritį draudimo mokėti apmokestinimui, reikia išnagrinėti, ar pastarąją direktyvą siekiama derinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus mokesčių srityje.

70 Kaip matyti iš Direktyvos 77/799 pirmos, ketvirtos ir šeštos konstatuojamųjų dalių, šia

direktyva siekiama kovoti su valstybių narių sienas peržengiančiu vengimu mokėti mokesčius, stiprinant bendradarbiavimą tarp jų mokesčių administracijų suteikiant joms galimybes teisingiau vertinti pajamų ir kapitalo mokesčius.

71 Kad pasiektų šį tikslą, Direktyvos 77/799 1 straipsnio 1 dalis kompetentingas valstybių narių institucijas pareigoja keistis bet kokia informacija, kuri gali padėti joms atlikti teisingą pajamų ir kapitalo mokesčių vertinimą. Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 3 punkte, šios direktyvos 2–4 straipsniai, be to, numato pasikeitimo šia informacija, kuris vykdomas pagal prašymą, reguliariai ar savaime, sąlygas.

72 Nors pareiga atlikti tyrimą ir suteikti tokios informacijos nėra neribota, kadangi Direktyvos 77/799 8 straipsnio 1 dalis numato, kad tokia pareiga netaikoma kompetentingoms institucijoms, jeigu nacionaliniai statymai arba nacionalinė administracinė praktika draudžia atlikti šiuos tyrimus arba surinkti ar naudoti šią informaciją saviems atitinkamos valstybės narės tikslams, vis dėlto dėl šios pareigos buvimo turinėtų teisės susipažinti su šia informacija asmenų ratas žymiai išplečiamas, kad būtų galima atlikti teisingą pajamų ir kapitalo mokesčių vertinimą.

73 Todėl reikia konstatuoti, kad Direktyvos 77/799 tikslai ir turinys didžia dalimi analogiški ir net identiški Reglamento Nr. 1798/2003 tikslams ir turiniui ir kad atsižvelgiant į šiuos požymius ši direktyva patenka į EB 95 straipsnio 2 dalies taikymo sritį.

74 Tai reiškia, kad Direktyva 2003/93 taip pat patenka į EB 95 straipsnio 2 dalies taikymo sritį ir kad negalima pagrįstai teigti, jog ji turėtų būti priimta pagrindžiant į EB 95 straipsnio 1 dalimi.

75 Todėl Komisijos ieškinys, tiek, kiek juo siekiama Direktyvos 2003/93 panaikinimo, taip pat turi būti atmestas.

76 Taigi visas Komisijos ieškinys turi būti atmestas, ir todėl Teisingumo Teismui nebereikia priimti sprendimo dėl prašymo, susijusio su ginčijamų teisės aktų padarinių galiojimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

77 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašo. Kadangi Taryba prašo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Remiantis to paties straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa, stojusios bylą Airija, Portugalijos Respublika ir Jungtinė Karalystė pažeidžia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Airija, Portugalijos Respublika bei Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.

* Proceso kalba: anglų.